

Doorgaan met doorgeven

Als vakvereniging vormt de NVON een toegangspoort tot het onderwijs in de bètavakken. Je bereikt zo leraren en toa's die deze vakken verzorgen. Tegelijkertijd heeft de vereniging een stem in de ontwikkeling van het examenprogramma, voorbeelden of lesmaterialen die nodig zijn voor goed bètaonderwijs. Daar zetten we ons als leden van de NVON voor in. Aan de ene kant door elkaar te ondersteunen met goede materialen, voorbeelden en gedeelde ervaringen. Aan de andere kant door mensen met elkaar in contact te brengen en als vereniging de mensen in het bètaonderwijs te vertegenwoordigen. We staan ergens voor. Dat laten we zien en we helpen elkaar om dat te realiseren.

We maken bladen, boeken, een website, conferenties en cursussen. Overal gaat een proces van gedachtenvorming, contacten leggen, verzamelen en fijn slijpen van ideeën aan vooraf. Een tijdschriftartikel, lezing, webinar of les over een nieuw thema: het vraagt inspanning om alle brokjes informatie, kennis en ervaring bij elkaar te brengen. Rond deze tijd verschijnt in de NVON-reeks een boek over de rol van bètaonderwijs in duurzaamheid. Het is een veelomvattend thema waar we in ons onderwijs niet omheen kunnen. Het verzamelen en ontwikkelen van het gedachtengoed dat

in dit boek beschreven wordt, kon alleen plaatsvinden in een groot netwerk van auteurs en deskundigen. Binnen de NVON werkt een toegewijde redactie aan deze boeken, en zijn we als vereniging uitgever. Maar het product, het boek, vormt slechts een doorgeefluik naar de mensen die in hun lessen met het thema aan de slag gaan. Die collega's willen we als vakvereniging graag bereiken, zodat het thema duurzaamheid een goede plek in het bètaonderwijs krijgt. Het boek vormt zo een verbindende schakel tussen de auteurs en deskundigen en de mensen op school die hier les over geven. Als vakvereniging willen we zorgen voor gelegenheid om elkaar te ontmoeten. We hopen dat dit weer ongehinderd kan. Het gangbare begrip 'duurzaamheid' heeft iets in zich van 'lang mee gaan' en 'volhouden'. In zekere zin klopt dat wel. Maar misschien is het beter om het vanuit het begrip 'doorgaan' te belichten. Kunnen we doorgaan met wat we doen, wat we maken, hoe we leven? Bètawetenschappen kijken naar de natuur, natuurlijke hulpbronnen en alles wat er leeft. Als we eten, wonen, werken, bouwen of ons ontspannen is telkens de vraag: kan dit zo doorgaan? Lukt dit, zonder dat we de bronnen uitputten en opmaken? Lukt dit, zonder afval of sporen na te laten die niet verdwijnen? Kortom: putten we uit bronnen die we niet uitbuiten

of vernietigen, ofwel: zijn ze hernieuwbaar? Maken we producten en sporen die ook weer herbruikbaar zijn of terug gaan naar de bron? Sporen die aanvankelijk onschuldig leken, blijken uiteindelijk schadelijk voor onze gezondheid of het klimaat (denk aan CO₂, microplastics of persistente bestrijdingsmiddelen). Ze leiden tot een onzichtbare berg afval die grote gevolgen heeft. Kennis uit de bètavakken aan een nieuwe generatie doorgeven is fundamenteel om hierin nu en straks goede keuzes te kunnen maken.

Duurzame ontwikkeling is niet iets waar je even wat over leest en er dan les over geeft. Nee: het vraagt om voortdurend, scherp en kritisch kijken naar alles wat we als mensen doen en maken. Daar les over geven is een leerproces dat vraagt om verstandige keuzes. Eerst bij auteurs, en straks bij leraren en toa's, om het thema duurzame ontwikkeling een goede plek in het onderwijs te geven. Als vereniging een boek maken en uitgeven is één stap. Zorgen dat collega's met het onderwerp duurzame ontwikkeling aan de slag gaan is de volgende. Dat is een uitdaging die we als vereniging aan gaan. Doe je mee?

Jan Jaap Wietsma
Voorzitter NVON
 Reacties naar: j.j.wietsma@nvon.nl